

gangspunktet i de samarbejdsmodeller mellem kommunerne og amtskommunerne og arbejdsformidlingen, der allerede findes, eller en udbygning heraf.

For at opnå de bedste resultater i indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden er det vigtigt at benytte sig af det lokale og regionale kendskab til arbejdsmarkedets udvikling. Arbejdsformidlingens anvisningsret til det private arbejdsmarked fastholdes derfor. Arbejdsformidlingen har via det opsøgende og planlæggende arbejde særligt kendskab til arbejdsgivernes behov for arbejdskraft og dermed mulighed for at skaffe den bedst egnede til det pågældende job.

Ved tilrettelæggelse af projekterne er det især vigtigt, at der tages hensyn til beskæftigelse af unge kvinder. Det er videre vigtigt, at beskæftigelsen på projekterne indrettes med hensyntagen til deres fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

De senere års ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelse har vist, at både statsinstitutioner og forskellige organisationer, institutioner og foreninger har bidraget til at give unge ledige gode chancer for at komme ud af ledigheden. Derfor vil der også i denne lov blive mulighed for, at disse fortsat kan deltage i ungdomsindsatsen. Regeringen ser også gerne, at selve udførelsen af projekterne overlades til private, hvor det er muligt. Derimod betyder forslaget, at private som udgangspunkt ikke længe selv kan oprette projekter med støtte.

I forbindelse med den samlede ungdomsindsats er det ønsket, at tilskudsbeløbene tilpasses hinanden med en vis hensyntagen til de enkelte ordninger. Indenfor beskæftigelsesforanstaltningerne opnås et ensartet tilskud ved fastsættelse af samme beløb - 35 kr. pr. arbejdstime - til både beskæftigelsesprojekter, løntilskud og arbejdstilbud.

Tilskuddet kan dog forhøjes under hensyntagen til finansieringen af projekterne, og dette vil især være aktuelt i tilfælde, hvor statsinstitutioner eller statslignende institutioner samt organisationer m.v. vil have vanskeligheder med at finansiere den del af omkostningerne til et projekt, der ligger over tilskuddet. Kommuner og amtskommuner kan ikke få forhøjet tilskud.

Endelig fjerner den nye lov den udvidede mulighed, som kommuner og amtskommuner med jobkabelsloven fik for at producere til afsætning, fordi den har været årsag til mange problemer med konkurrenceforvriddning.

Herudover bibeholdes nogle muligheder som under jobkabelsordningen. Det vil bl.a. sige, at de unge ledige vil få mulighed for at deltage i undervisning i tilknytning til projekterne eller komme

i praktik på en arbejdsplads uden for projekterne. Begge disse tilbud vil give de unge større muligheder for et perspektivrigt forløb, da meget peger på, at foranstaltninger med kombination af uddannelse og arbejde eller tilknytning til private virksomheder er bedst egnede til at sikre de unge en uddannelses- eller arbejdsplads bagefter.

For at sikre, at undervisningen bliver en integreret del af beskæftigelsesperioden og ikke erstatter denne, for eksempel ved at en lang periode bruges på ordinær undervisning støttet med den særlige godtgørelse uden om det normale uddannelsesstøttesystem, er det nødvendigt med nærmere regler for den undervisning, der kan tilbydes de unge både med hensyn til indhold og varighed.

Landsarbejdsnævnet og de kommunale organisationer vil blive inddraget i den nærmere tilrettelæggelse af ordningen, herunder fordelingskriterier for statsmidlerne, de nærmere regler for undervisningen og administrationen af ordningen.

III. Løntilskud

Med udgangen af 1985 udløber lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner, og dermed vil kommunerne ikke længere have hjemmel til at give støtte til beskæftigelse af unge i private virksomheder. En mulighed som kommunerne har haft siden 1977.

Denne ordning har i de senere år været inde i en meget positiv udvikling, hvor flere og flere private virksomheder har beskæftiget unge ledige med tilskud. I 1978 blev der således ydet tilskud til 2.500 ansættelser, hvorimod der i 1983 var 14.415, og i 1984 skønnes det, at der er blevet givet tilskud til ca. 16.500 ansættelser. Samtidig har det også vist sig, at en stor del af de unge, der har været ansat med løntilskud, bagefter enten opnår ansættelse på det ordinære arbejdsmarked eller motive-res til at starte på en uddannelse. Regeringen ønsker derfor, at løntilskudsordningen fortsætter.

Da der med udgangen af 1985 ikke længere vil være hjemmel til at give løntilskud, og da regeringen ønsker at give kommunerne bedre muligheder med hensyn til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, vil det være naturligt at samle de forskellige bestemmelser om kommunernes muligheder for beskæftigelse af unge ledige i én lov. Derfor overføres hjemlen til at give kommunalt løntilskud til private arbejdsgivere ved beskæftigelse af unge til lov om beskæftigelsesmuligheder for unge med ikrafttræden pr. 1. januar 1986.